

havhästar blivit funna, och några exemplar ha stormdrivits långt inåt land, nämligen en till Råda i Värmland 1880 och en till Malung i Dalarna 1923 (K. KOLTHOFF).

Om de i Skelderviken tillvaratagna stormfågeln, *Fulmarus glacialis*, har Konservator GRANSTEDT meddelat följande. Den första, ♂ ad. fanns död den 27/9 1917 vid stranden av PAUL GRANSTEDT. Den andra, ♀ ad. fångades levande 30/9 samma år nära Ängelholms hamn. Detta ex. hölls av Hr. GRANSTEDT i fångenskap under två månader. Den tredje, ♂ ad. fann han själv liggande död den 21/9 1921. Ett fjärde ex., ♂ ad. träffades dött den 18/10 1921 av OSCAR GRANSTEDT. En femte, ♂ ad. togs levande den 26/9 1922 nära Ängelholms hamn. Exemplaret nr 2, som hölls levande i två månader, blev redan efter ett par dagar fullständigt tamt. »Fågeln fick gå fritt i mitt arbetsrum», skriver Konservator GRANSTEDT, »och kunde förflytta sig ganska bra, ehuru den alltid hasade sig fram på tarserna. Trots det att jag många gånger försökte få den att resa sig upp på tårna, visade det sig vara omöjligt för den att stå som en mås. Dess läte, som jag dagligen fick höra, var ett kacklande gå gå gå gå. Till föda gav jag den fett kött. Fisk rörde den aldrig. Fågeln dog, på grund av att den fått magen full med träull.»

Bland dessa meddelanden synes det ju mycket märkligt, att denna tama stormfågel ej kunde förmås att äta fisk, som man tycker skulle vara helt naturlig föda för den. Anmärkningsvärt är också, att alla dessa stormfåglar funnits under sept. och okt.

Trädgårdssångare, *Sylvia borin*, ringmärkt på Helgoland, återfunnen i Sverige.

Kyrkoherde AXEL HULTQVIST har benäget till Riksmuseet insänt en fågelring med inskriften »Biolog. Helgoland 60657», vilken ring en dövtum skomakare i Östra Tollstad i Östergötland funnit kring foten av en fågel, som på nämnda ställe togs av en katt den 7 juli i år. Finnaren visste ej vad det var för en fågel, men från Helgoland har nu ingått meddelande om, att det var en trädgårdssångare, *Sylvia borin*, BONN., som ringmärkts på nämnda ö under genomflyttningen där den 2 juni 1926. Den synnerligen sena genomflyttningen är märkelig, men har på upprepad fråga bekräftats.

En finsk dvärgfalk, *Falco aesalon*, skjuten i Sverige.

I »Köpingsposten» lästes ett meddelande om, att skogvaktaren ERIK ANDERSSON, Alvesta, Västra Skedvi, i Västmanland skjutit en »sparvhök», som om ena benet bar en ring med inskrift: »Mus. Helsingfors B. 910». Enligt vänligt meddelande från professor K. LEVANDER, Helsingfors, var det emellertid ej en sparvhök, utan en dvärgfalk. Den hade ringmärkts vid Bjerströms by i Finströms socken på Åland av stud. PONTUS PALMGREN den 28 juni i år. Falken hade sålunda tagit en västsydvästlig kurs.

Våren 19 som låg ruvan vederbörande pas, att han härmed, ty de skärgård, som dens väg. De det är, att jak gare stöd från

En härjning

Genom p t. ex. »Lemlar riker. I detta skogslemmel, t ligen ökats dä har skrivit till tappen vid Lu honom nedsän. Sju levande ex holm, men av var ej blott dö att endast frä svåra skadedjur växtdelar och : få hararne sk Ej sällan finner och när man. Detta plägar hela landet fr periodiskt stark för denna art året före ett le

I hft. 2 1 P. SKOVGAARD ringmärknings även för oss hä återfunna ringn här i landet ocl fåglar äro utsat Av ringmä och av ringmä märkta i Skån ävenledes vunn